

CONSTRUCCIÓ DE L'ESTAT AMB LA MAJORIA SOCIAL

PLA D'ACTUACIÓ

SETEMBRE 2012-JUNY 2013

1.- CONTEXTUALITZACIÓ

1.1.- EL NOU MARC POLÍTIC DESPRÉS DE L'11S

Després de la manifestació de l'11 de setembre d'enguany res tornarà a ser igual en aquest país. El procés d'independència ja és irreversible i, en tot cas, el seu ritme, qualitat i desenvolupament dependrà del treball conjunt i coordinat de les institucions catalanes i la societat civil organitzada.

Aquesta manifestació haurà representat, definitivament, la pèrdua de les pors individuals i col·lectiva i la constatació que la consecució d'un Estat propi és un projecte il·lusionant, que té tant a veure amb l'expressió d'una voluntat majoritària del poble català com amb la culminació d'un sentiment col·lectiu i el convenciment que serà la millor eina per a resoldre els greus problemes que patim derivats de la greu crisi actual.

La immediata i favorable reacció del Parlament i del President de la Generalitat va representar el millor reconeixement que es podia esperar i la confirmació que la consecució d'un Estat propi dins la Unió Europea és un projecte de país, el projecte més gran que un país pot afrontar. Però també va representar el primer fre a la il·lusió col·lectiva i el primer bany de realisme polític quan tothom encara estava instal·lat en el somni. Serà un camí difícil i més llarg del que podia semblar després d'haver culminat amb èxit la manifestació més gran de l'Europa democràtica, almenys en termes relatius.

Els diferents discursos i posicionaments del President Mas dels dies immediatament posteriors fan veure que res serà fàcil, però que tot és

possible si assumim col·lectivament el projecte, ens preparem per a resistir moments durs i enfortim la

cohesió social del país. Tots hem de treballar en la mateixa direcció i hem de consolidar i augmentar la majoria social que ja ens donen les enquestes. És una responsabilitat col·lectiva.

Són moltes les amenaces que planen sobre el projecte i seran adequadament instrumentalitzades pels nostres adversaris, però també són moltes les oportunitats que se'ns obren al davant. La primera i més important és que, en moments de forta crisi, un país tingui capacitat de construir un projecte positiu, que generi complicitats internes i externes. Hem superat, definitivament, els nostres planys i demandes adreçades a Espanya i hem iniciat el camí de construcció del nostre propi Estat des de la il·lusió i la responsabilitat col·lectiva.

En aquest camí ja sabem qui són els nostres adversaris i qui són els nostres aliats, però per damunt de tot sabem que encara estem molt lluny de tenir el suport internacional que necessitem. Caldrà que demostrem la unitat interna i aconseguim una àmplia majoria social favorable per anar construint les complicitats externes que ens portaran, inexorablement, cap al reconeixement internacional quan declarem la nostra independència.

La nostra història ens ensenya que tenim dos adversaris interns, intangibles, que hem de tenir molt presents: baixem la guàrdia després de les grans gestes i el temps se'ns gira en contra quan sembla que hem trobat el camí adequat. El temps ens sol portar desunió i enfrontament. Per tant, cal mantenir la tensió col·lectiva i cal consolidar la unitat d'acció entre les institucions i la ciutadania, generada aquest 11S. Ningú pot rebaixar objectius ni ralentir el procés.

1.2.- EL NOSTRE FULL DE RUTA

Per aquesta etapa que ara iniciem, que en el nostre Full de ruta hem anomenat **d'obtenció de la majoria social**, l'objectiu final no és cap altre que aquest. Del mateix Full de ruta en podem extreure les principals línies d'actuació:

- a) Elaborar el discurs necessari per aplegar els que encara no estan convençuts que un Estat propi ens beneficia a tots i ens aporta majors nivells de llibertat, justícia social i benestar. Cal definir la Catalunya de tots.
- b) Donar prioritat a les zones del país on, per la seva composició socio-econòmicocultural, haurem d'abocar més esforços, sense descuidar el treball en les altres.
- c) Identificar clarament el diferents grups de destinataris del nostre missatge, formar adequadament els emissors dels nostres missatges i dotar-los dels instruments adequats.
- d) Establir una coordinació permanent i eficaç amb l'AMI per aconseguir que les Consultes municipals se celebrin entre maig i juny de 2013 en tots els municipis del país i per activar la internacionalització dels nostres objectius i propostes.
- e) Definir les actuacions d'abast general que ens permetin dibuixar nítidament les estructures del nou Estat.
- f) Preveure i dibuixar les accions positives i massives de mobilització i conscienciació.
- g) Completar l'extensió territorial i sectorial de l'ANC aprofitant els resultats finals de la Marxa cap a la independència.

1.3.- POSSIBLES ESCENARIS

L'escenari més probable i, després de l'entrevista amb el President Mas, el que sembla més convenient, és el previst en el nostre Full de ruta, amb nou mesos per endavant per desenvolupar l'etapa d'obtenció de la majoria social i acabar amb una Consulta a tots els municipis del país, al mateix dia i amb la mateixa pregunta, que ens permeti saber el nivell de suport real a la creació del nou Estat català i, alhora, mostrar novament la determinació del poble català davant tot el món.

Cal preveure que l'escenari d'unes eleccions anticipades és molt possible i, amb molta seguretat, pot ser l'escenari més probable, és el més convenient i, per tant, és l'escenari pel qual hem de treballar. Poden produir-se entre novembre d'enguany i el juny de 2013 i, si es produeixen, han de tenir el caràcter de plebiscitàries, de manera que tots els partits que hi concorrin es comprometin a portar, com a punt principal del seu programa electoral, la proposta de constituir el nou Estat català en la primera meitat de la nova legislatura. Caldria que, a més, hi hagués una màxima entesa entre els partits catalanistes d'espais ideològics semblants, per tal de mostrar la ferma determinació de deixar de banda les actuals diferències i aconseguir el màxim nombre possible de diputats.

Aquest escenari no canvia el nostre objectiu principal per aquesta etapa, l'obtenció i consolidació de la majoria social, però molt probablement elimina la celebració dels referèndums municipals i situa molt a prop la possibilitat de fer un referèndum d'autodeterminació i/o la possibilitat d'un referèndum per aprovar la constitució catalana. En qualsevol d'aquests casos, el nostre objectiu no només es manté, sinó que podem trobar-nos en la necessitat d'intensificar el ritme.

Hem de contemplar, necessàriament, dos escenaris possibles i gens desitjables: la intervenció de la Generalitat per part del govern espanyol i la dissolució del Parlament i de la Generalitat, sota l'empareda de qualsevol excusa. Són dos escenaris en els que Espanya intentarà portar la iniciativa,

forçar el xoc de trens des d'una posició favorable als seus interessos i que ens poden situar en una posició molt forta de cara a l'exterior, però molt dèbil de portes endins. És en aquests escenaris on el paper de l'ANC pot resultar encara més fonamental.

La història d'Espanya, el projecte de construcció d'una nació excloent, uniforme i centralitzada i el comportament autoritari de la seva classe dirigent, ens han de fer preveure que qualsevol dels dos escenaris darrers són perfectament possibles i en els que ens cal treballar des d'ara mateix.

2.- OBJECTIUS

Els 7 punts exposats en el punt 1.2 anterior ens marquen els objectius estratègics que es deriven del Full de ruta aprovat en l'Assemblea General del passat 10 de març d'enguany. Però, en la situació actual i amb els diferents escenaris en els que ens caldrà treballar, els objectius estratègics s'amplien i diversifiquen. Aquests objectius estratègics necessitaran un desenvolupament detallat en objectius específics, a assolir en terminis més o menys immediats o als finals d'aquesta etapa, i cada objectiu específic necessitarà d'una o més mesures concretes que explicitin la finalitat, les formes de treball, el calendari, els mitjans, els responsables i el pressupost necessari per aconseguir el compliment de cada mesura aprovada.

Objectiu general:

Aconseguir una majoria social sòlida, comprovable i inqüestionable per a l'estat català independent.

Objectius estratègics:

1. Articular i estendre un discurs polític propi que expliqui les raons, les dificultats i les propostes de solució per a la creació d'un estat propi entre els creadors d'opinió i la població, especialment la de llengua habitual no catalana.

2. Completar l'extensió territorial i sectorial de l'ANC i reforçar-ne l'estructura des del punt de vista financer, d'implantació popular i discursiu.
3. Preparar i aplicar l'estratègia adequada en l'escenari d'unes eleccions anticipades
4. Preparar les accions i mesures necessàries per dur a terme una consulta i/o un **referèndum** sobre l'autodeterminació de Catalunya.
5. Definir les actuacions d'abast general que ens permetin dibuixar nítidament les estructures bàsiques del nou Estat. Preparar mecanismes, accions i establir les aliances necessàries que impulsin la creació d'aquestes estructures d'Estat que comportin necessàriament a la independència, començant per la Hisenda pròpia.
6. Obtenir el màxim suport internacional possible. Impulsar accions i mesures per fer conèixer la conveniència de crear l'estat català a tots els estats d'**Europa i de la resta del món**, especialment els més rellevants geoestratègicament.
7. Preveure i dibuixar les accions de mobilització i conscienciació que puguin ser necessàries.
8. Adequar les estructures internes de l'ANC als objectius d'aquesta etapa.